

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7Csp/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322202210
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Vojtášová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5322202210.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Laurou Vojtášovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: C. M., M.. M., T.. XX. XX. XXXX, H. XXX XX M. XXX, o zaplatenie 3.323,94 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 338,82 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 338,82 € od 21. 07. 2022 do zaplatenia, z a s t a v u j e .

II. Žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

III. Žalovanému s a náhrada trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 30. 08. 2022 sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.323,94 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 21. 07. 2022 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 04. 06. 2012 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 21,24 %. Ku dňu vystavenia Výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,- € a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,- €. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 05. 07. 2022 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30. 06. 2022 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného, s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3.323,94 €. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 3.323,94 €. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30. 06. 2022, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20. 07. 2022, preto vznikol žalobcovi nárok na úhradu úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 21. 07. 2022 do zaplatenia.

2. Okresný súd Čadca Uznesením č. k. 7Csp/30/2022-62 zo dňa 25. 10. 2022 pripustil, aby do konania vstúpila na miesto žalobcu obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o.

3. V podaní doručenom súdu dňa 09. 11. 2022 žalobca uviedol, že žalovaný dňa 28. 5. 2012 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a

používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 04. 06. 2012, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcej z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,- € so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 80,- € mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 03. 11. 2014, ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného, v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04. 09. 2019 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci máj 2019. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 5.215,53 €, ktorá je podrobne rozpisovaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „úhrada“. Žalobcom uplatnená suma 3.323,94 € predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plneného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma 3.323,94 € pozostáva z istiny 1.924,41 €, poplatkov 47,85 €, štandardného úroku 1.060,71 € a sankčného úroku 290,97 €. Zároveň žalobca vzal žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 339,82 € (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Na zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku trval naďalej. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravil petit žalobného návrhu a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.985,12 €, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.985,12 € od 21. 07. 2022 do zaplatenia a priznal mu náhradu trov konania.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk dňa 27. 10. 2022, napriek výzve súdu, písomne nevyjadril a neuviedol žiadne skutočnosti na svoju obranu.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, právny zástupca žalobcu a žalovaný. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti a súhlasil, aby súd vec prejednal v ich neprítomnosti. Žalovaný sa taktiež na pojednávanie nedostavil, predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené fikciou doručenia. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 180 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom. Žalovaný nepredložil žiadne dôkazy. Listinné dôkazy neboli na pojednávaní čítané v súlade s § 204 CSP. Vykonal iných dôkazov nebolo navrhnuté. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaný dňa 28. 05. 2012 podal u VÚB, a. s. Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro a dňa 04. 06. 2012 mu bol schválený úverový rámec vo výške 2.400,- €. Zároveň bola dojednaná štandardná mesačná splátka 80,- € a štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 1,9 % p. m./22,80 % p. a. V časti V, bod 22. žiadosti bolo uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., vydávanej v spolupráci s CFH. OP, cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Žalobca predložil aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. a Cenník VÚB, a. s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. Podľa čl. V, bod 35 Obchodných podmienok, ak klient nezrealizuje úhradu povinnej splátky, správca ho vyzve na jej vyrovnanie. V prípade, ak banka eviduje voči klientovi pohľadávku po lehote splatnosti, ktorú

klient neuhradil ani v zmysle výzvy, má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu transakcií držiteľa karty na všetkých kartových účtoch vedených na meno klienta. Ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný; (b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť karty; (c) uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia; (d) vymáhať pohľadávku súdnou cestou, pričom banka má právo vymáhať od klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky; (g) postúpiť pohľadávku tretej osobe. Z výpisov z účtu bankomatky Quatro súd zistil, že žalovaný za obdobie od 03. 11. 2014 do 30. 06. 2022 čerpal z karty celkovo sumu 5.673,01 € a uhradil celkovo 5.215,53 €. Zároveň výpisy preukazujú tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci máj 2019. Listom zo dňa 02. 08. 2019 pôvodný žalobca vyzval žalovaného k úhrade nedoplatku na splátkach ku kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXX vo výške 240,- € a zároveň ho upozornil, že ak do 16. 08. 2019 nedôjde k úhrade, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Predmetná predžalobná upomienka bola doručená žalovanému dňa 09. 08. 2019. Listom zo dňa 04. 09. 2019 pôvodný žalobca oznámil žalovanému, že jeho dlh z kreditnej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň ho žiadal uhradiť celkový dlh vo výške 2.590,82 €.

8. Súd rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 338,82 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 338,82 € od 21. 07. 2022 do zaplatenia, keďže žalobca vzal v uvedenej časti žalobu v súlade s jeho dispozičným oprávnením späť skôr, než sa začalo pojednávanie. Vzhľadom k uvedenému súd považoval podmienky pre rozhodnutie o čiastočnom zastavení konania bez ohľadu na súhlas žalovaného (späťvzatie na vyjadrenie súhlasu, resp. nesúhlasu vzhľadom k uvedenému nedoručoval) v zmysle § 145, § 146 CSP, za splnené.

9. Súd z predloženej zmluvy zistil, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 04. 06. 2012 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. Z predloženej zmluvy vyplýva, že pôvodný žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver formou kreditnej platobnej karty s predschváleným úverovým rámcom 2.400,- €, štandardnou mesačnou splátkou 80,- €, štandardnou úrokovou sadzbou v zmysle platného cenníka 1,9 % p. m./22,80% p. a. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právny predchodca žalobcu VÚB, a. s. pri uzatváraní uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poskytovanie úverov mal právny predchodca žalobcu v predmete svojej činnosti, nakoľko je bankou. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov v obchodnom registri. Spĺňa tak predpoklady veriteľa v zmysle vyššie citovaného § 2, písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z. a dodávateľa v zmysle vyššie citovaného § 52, ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v právnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu vystupoval ako fyzická osoba - občan, nepodnikateľ, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto súd vo vzťahu k žalovanému bol toho názoru, že žalovaný spĺňa predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného § 2, písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52, ods. 4 Občianskeho zákonníka. Preto súd úverovú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a právny vzťah založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným predmetnou zmluvou ako spotrebiteľský vzťah.

10. Vzhľadom na to, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver a žaloba bola podaná na súd za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka (účinného od 05. 12. 2018), podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, súd sa musel v prvom rade ex offo zaoberať možným premlčaním pohľadávky.

11. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo. Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať. Vyplýva to z ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka. Platí to v prípade, ak konanie, predmetom ktorého je pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy, začalo po 05. 12. 2018, kedy nadobudol účinnosť Zákon č. 343/2018 Z. z. - novela Občianskeho zákonníka, podľa ktorej premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať v súdnom, exekučnom ani rozhodcovskom konaní. Jedná sa o osobitnú úpravu k § 100 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, nie je potrebné, aby sa ktorýkoľvek účastník spotrebiteľského zmluvného vzťahu, t. j. spotrebiteľ aj dodávateľ, dovoľoval premlčania. Základným cieľom je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase

a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce z spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka).

12. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 122 Občianskeho zákonníka, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Z vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľského úveru, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda k zosplatneniu celej pohľadávky za predpokladu, že to bolo medzi stranami spotrebiteľského úveru dohodnuté, pričom však musí byť zachované, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103, veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je tak rozhodné zistenie splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Inými slovami, nie je podstatné, kedy došlo k zosplatneniu, ale pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je podstatné, pre nezaplatenie ktorej splátky k zosplatneniu došlo. K začiatku plynutia premlčacej doby dochádza v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka skôr, ako dôjde k splatnosti celej pohľadávky.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V danom prípade je potrebné ust. § 565 Občianskeho zákonníka, v nadväznosti na právnu kvalifikáciu zmluvného vzťahu ako spotrebiteľského, vykladať spoločne s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V týchto súvislostiach súd považuje za potrebné poukázať na to, že zákonodarca sa dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo ustanoviť, že posledná

veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53, ods. 9 Občianskeho zákonníka. Týmito podmienkami v danom prípade sú, že veriteľ tak môže urobiť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pričom zároveň mal žalovaného spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva upozorniť. Za výzvu s poučením o zosplatnení súd v danom prípade považoval výzvu žalobcu zo dňa zo dňa 02. 08. 2019. V tejto výzve bol žalovaný upozornený na nedoplatok na splátkach a zároveň bol upozornený na možnosť okamžitého zosplatnenia v prípade nezaplatenia tohto nedoplatku v stanovenej lehote. Predmetná výzva bola žalovanému riadne doručená. Následne dňa 04. 09. 2019 pôvodný žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru. V tomto smere súd poukazuje aj na to, že v nadväznosti na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka okamžité zosplatnenie úveru bolo medzi žalobcom a žalovaným dojednané v čl. V bod 35, písm. a) Obchodných podmienok. Z toho vyplýva, že boli zachované lehoty a splnené podmienky na predčasné zosplatnenie úveru.

15. Žalobca v tomto konaní tvrdil, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci máj 2019, preto súd prijal záver, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci máj 2019. Žalobca neuviedol, v ktorý deň v mesiaci boli splatné jednotlivé splátky úveru. Súd nie je povinný zostavovať si skutkové tvrdenia z predložených dôkazov namiesto žalobcu, ktorého bremeno tvrdenia zaťažuje. Navyše, ani z predložených dôkazov nebolo možné zistiť deň splatnosti splátok, nakoľko tento v zmluve absentuje, v čl. I Obchodných podmienok je vymedzený len všeobecne a nie je uvedený ani vo výpisoch z účtu. Napokon však zistenie konkrétneho dňa splatnosti splátok nebolo v tomto prípade pre rozhodnutie súdu podstatné. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka dňom zročnosti nesplnenej splátky, t. j. v presne nezistený deň v mesiaci máj 2019, začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula v presne nezistený deň v máji 2022. Žalobca podal žalobu na súd dňa 30. 08. 2022, teda po uplynutí premlčacej doby, oneskorene. Súd vzhľadom k uvedenému žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú pre premlčanie ňou uplatneného nároku zamietol. Z dôvodu hospodárnosti, efektívnosti a účelnosti sa vecou samou (náležitosťami zmluvy, výškou nároku a pod.) viac nezaoberal, iné dôkazy k nej nehodnotil, ďalšie dôkazy nevykonával.

16. O trovách konania rozhodol podľa § 255, ods. 1 CSP, podľa ktorého by mal žalovaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, pretože bol v konaní v celom rozsahu úspešný. Nakoľko si žalovaný náhradu trov konania neuplatnil a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy konania vznikli, súd žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Čadca.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

Podľa § 125, ods. 3 CSP, podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.